

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/60/2017
Identifikačné číslo spisu: 4610202672
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4610202672.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Západoslovenská distribučná, a. s., (predtým ZSE Distribúcia, a. s.), so sídlom Čulenova 6, Bratislava, IČO: 36 361 518, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou GRABAN, TORMA & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Kováčska 53, Košice, IČO: 36 730 564, v mene ktorej koná konateľ - advokát JUDr. Adrián Graban, PhD., proti žalovanému: M. Š.H. PROMAX, s miestom podnikania Prašice, Duchonka, IČO: 33 142 969, (podnikateľský subjekt má pozastavenú činnosť od 01. 10. 2018 do 01. 10. 2021), právne zastúpenému JUDr. Júliusom Šuchterom, advokátom, so sídlom Škultétyho 1597/7, Topoľčany, o zaplatenie 4 061,57 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cb/101/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. apríla 2017, č. k. 15Cob/147/2016-518, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 9. júna 2016 č. k. 8Cb/101/2015-463 žalobu zamietol. Druhým výrokom rozhodol, že o náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Uvedené rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil s aplikáciou ust. § 18 ods. 1 a 2, § 35 ods. 1 a 2 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike v znení účinnom do 31. augusta 2012, § 39 ods. 1 písm. c/, § 39 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike v znení účinnom do 31. decembra 2008 a ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a vecne tým, že žalobca sa podanou žalobou (po čiastočnom späťvzati) domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 4 061,57 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody v dôsledku neoprávneného odberu elektriny na podklade protokolu o zistení neoprávneného odberu č. 1046/285/2008 zo dňa 18. novembra 2008, pričom skutková podstata neoprávneného odberu spočívala v zistení nepravých overovacích značiek na elektromere č. 7752763 na odbernom mieste Štefánikova 444, Krušovce. Uplatňovaná náhrada škody sa týka obdobia od 24. septembra 2007 do 27. marca 2008, teda obdobia, kedy odber elektrickej energie

pokrývala zmluva z 2. decembra 2004 (č. 1. 165) uzavretá so ZSE, a. s.. V tomto kontexte uviedol, že žalovaný svoje tvrdenia o tom, že takúto zmluvu neuzavrel a že nejde o jeho podpis, ničím nepreukázal, preto súd prvej inštancie jeho tvrdenia považoval za účelové aj s prihliadnutím na to, že žalovaný nepreukázal, že by v danom čase mal uzavretú inú zmluvu o dodávke elektriny, resp. s iným dodávateľom. Z písomného vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 28. novembra 2011 (č. 1. 169) vyplynulo, že podľa § 25 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z. z. spoločnosti Západoslovenská energetika a. s. ako držiteľovi povolenia na distribúciu elektriny vznikla najneskôr s účinnosťou od 1. júla 2007 povinnosť oddeliť činnosť v oblasti energetiky v rozsahu distribúcia elektriny od ostatných činností do samostatnej spoločnosti. Za účelom splnenia tejto povinnosti Západoslovenská energetika a. s. rozhodnutím zo dňa 31. mája 2007 a uzavretím zmluvy o vklade časti podniku zo dňa 31. mája 2007 s účinnosťou k 1. júlu 2007 vložila časť svojho podniku "úsek prevádzky distribučnej sústavy" vykonávajúcu činnosť distribúcie elektriny ako nepenažný vklad do základného imania spoločnosti ZSE Distribúcia a. s., IČO: 36 361 518. V čase zistenia neoprávneného odberu, resp. nepravých overovacích značiek na elektromere (18. november 2008), medzi žalobcom a žalovaným neexistoval zmluvný vzťah a oprávnenie žalobcu na náhradu škody v prípade zisteného neoprávneného odberu vyplýva zo zákonnej konštrukcie § 39 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. v rozhodnom znení, podľa ktorého pri neoprávnenom odbere je ten, kto elektrinu odoberal, povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. Preto škodu je povinný odberateľ uhradiť tomu zo subjektov vymenovaných v ust. § 18 ods. 2 citovaného zákona, ktorému táto škoda vznikla; teda takýmto subjektom môže byť aj prevádzkovateľ distribučnej siete, ak preukáže, že mu v dôsledku neoprávneného odberu škoda skutočne vznikla. Z kontrolného zápisu č. 907 zo dňa 26. septembra 2008 spoločnosti OTC, s. r. o. Hlohovec vyplýva, že na meradle výrobné číslo 7752763 boli zistené nepravé overovacie značky, čo samo o sebe je možné hodnotiť ako neoprávnený odber elektriny v zmysle § 39 ods. 1 písm. c/ zákona č. 656/2004 Z. z. v rozhodnom znení a spôsobuje objektívnu zodpovednosť odberateľa elektriny za prípadnú škodu. Avšak samotná skutočnosť, že došlo k neoprávnenému odberu elektriny nepostačuje k tomu, aby súd mohol zaviazat' odberateľa na náhradu škody bez preukázania toho, či žalobcovi ako prevádzkovateľovi distribučnej sústavy aj škoda skutočne vznikla. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca taktiež nepreukázal základ, teda že u žalovaného nastúpila objektívna zodpovednosť. Poukazujúc na vykonané dokazovanie konštatoval, že žalobca nepredložil súdu evidenciu ciach u meračov, ktoré sú spravidla až po nejakom časovom odstupe od ciachovania montované, teda nevie jednoznačne preukázať, s akými konkrétnymi overovacími značkami bolo predmetné meradlo skutočne na dané odberné miesto žalovaného aj namontované. Preto základ pre vznik objektívnej zodpovednosti nemožno ustáliť. Bolo zároveň povinnosťou žalobcu preukázať, že mu v dôsledku neoprávneného odberu elektriny zo strany žalovaného vznikla škoda, pretože nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že mu škoda vznikne, ak odberateľ odoberal elektrinu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nakoľko zákon vyslovene uvádza, že odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal elektrinu, je povinný uhradiť skutočnú škodu, ak táto vznikla. Žalobca však neunesol dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, že mu vznikla škoda v dôsledku neoprávneného odberu elektriny a v tomto smere nepredložil žiadny dôkaz, z ktorého by súd mohol zistiť, či škoda skutočne vznikla a v akom rozsahu. Ani z predloženého kontrolného zápisu spoločnosti OTC, s. r. o. Hlohovec, ktorá je majetkovo prepojená so žalobcom, nemožno vyvodit', že v dôsledku porušenia zabezpečenia na meradle došlo na strane žalobcu k vzniku škody, či už neoprávnenou manipuláciou so samotným meradlom, prípadne iným spôsobom. Tvrdenie žalobcu, že neoprávneným odberom elektriny zo strany žalovaného mu bola spôsobená škoda, nebolo žiadnym spôsobom bezpečne preukázané a podľa názoru súdu ide len o jeho dohady, na potvrdenie ktorých chýbajú jednoznačné dôkazy. Z dôkazov predložených žalobcom nie je zjavné, či predmetné meradlo meralo spotrebu elektriny nesprávne alebo ju nemeralo vôbec, keďže je zjavné, že do zistenia podozrenia zo strany žalobcu, zmluvný dodávateľ na základe údajov nameraných týmto meradlom vyúčtoval žalovanému spotrebu elektriny a tento za ňu aj platil.

3. V tomto kontexte uviedol, že žiadne ustanovenie zákona nezabavuje žalobcu, ktorý si v konaní uplatňuje nárok na náhradu škody, povinnosti preukázať, že mu škoda v dôsledku porušenia, resp. zistenia nepravkej plomby meracieho zariadenia vznikla, či bolo uvedené meradlo v určitom čase nefunkčné, teda nemeralo spotrebu vôbec alebo ju meralo nesprávne. Povinnosť nahradit' škodu podľa názoru súdu nemôže byť zamieňaná s povinnosťou zaplatit' sankciu za porušenie plomby na meradle

spotreby plynu. Ustanovenie § 39 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. v rozhodnom znení jednoznačne v súlade s realitou predpokladalo, že nie každý neoprávnený odber elektriny, za ktorý sa považuje aj odber s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, má za následok vznik škody a nadväzujúci ods. 2 tohto zákonného ustanovenia na úpravu výpočtu škody všeobecne záväzným právnym predpisom odkazuje pre prípad, ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, nie pre prípad nemožnosti zistenia, či škoda skutočne vznikla.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že originálna plomba bola zamenená za inú plombu, avšak nebolo preukázané, že týmto bol vykonaný zásah do meradla, ktorý by spôsobil vznik škody. Žalobca svoj nárok uplatnený v konaní identifikoval ako nárok na náhradu škody, za podmienku vzniku ktorého zákonná úprava občianskoprávných vzťahov logicky označuje okrem iného aj vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Z iných predpokladov nemôže vychádzať a nevychádza ani zákon č. 656/2004 Z. z., z ktorého žalobca svoj nárok vyvodzoval a ktorý iba pre prípad nemožnosti vyčíslenia skutočne vzniknutej škody, nie pre prípad nemožnosti zistenia, či škoda skutočne vznikla, odkazuje na úpravu výpočtu škody všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným príslušným ministerstvom. Podľa názoru súdu prvej inštancie vznik škody nemožno vyvodzovať z každého poškodenia plomby meradla (a povinnosť nahradiť škodu nemôže byť zamieňaná s povinnosťou zaplatiť sankciu za porušenie plomby), ale iba zo zásahu do meradla, následkom ktorého by meradlo nezaznamenávalo alebo nesprávne zaznamenávalo množstvo odobratej elektriny. Odber elektriny zo strany žalovaného bol v rozhodnom období vykonávaný na základe zmluvného vzťahu s dodávateľom elektriny a nie je preto dôvod považovať ho za škodu, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odoberať elektrinu iba s meradlom s nepoškodenou overovacou značkou. V závere súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepredložil žiadne hodnoverné dôkazy preukazujúce tieto skutočnosti, a preto neuniesol dôkazné bremeno, keďže z vykonaného dokazovania nebolo možné ustáliť jeho tvrdenia o existencii škody, za ktorú by zodpovedal žalovaný. Žalobca nepreukázal, že by mu v dôsledku zistenia nepravých overovacích značiek na elektromere vznikla skutočná škoda, vo vzťahu ku ktorej by sa potom javilo dôvodné vynaloženie nákladov špecifikovaných vo výpočte náhrady škody (č. 1. 11) spojených so zistením a odstránením neoprávneného odberu, na zaplatenie ktorých by bol povinný žalovaný. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia o vzniku škody, a preto návrh v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom k tomu, že bol návrh zamietnutý z dôvodu, že žalobca nepreukázal samotný vznik škody, súd prvej inštancie sa ďalej nezaoberal vyčíslením jej výšky a ani vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, nakoľko premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku.

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) prejednal vec (§ 379, § 380 C. s. p.) a rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 385 C. s. p.) rozsudkom z 11. apríla 2017, č. k. 15Cob/147/2016-518 tak, že rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 9. júna 2016 č. k. 8Cb/101/2015-463 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Topoľčany z 21. septembra 2016, č. k. 8Cb/101/2015-510 ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

6. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto sa s poukazom na § 387 ods. 2 C. s. p. v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto dôvody opakoval. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní existencie protiprávneho úkonu (neoprávneného odberu), vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. V posudzovanom prípade bolo síce zistené, že originálna plomba bola zamenená za inú plombu, v konaní však nebolo preukázané, že by v dôsledku uvedenej skutočnosti meradlo nezaznamenávalo skutočný odber elektrickej energie, resp. by meralo spotrebu elektriny nesprávne alebo ju nemeralo vôbec a žalobcovi by vznikla škoda v uplatnenom rozsahu, zvlášť, keď žalovaný reálne spotrebovanú elektrinu

svojmu zmluvnému dodávateľovi ZSE Energia, a. s. zaplatil. Odvolací súd poukazujúc na to, že žalobca nepreukázal žiadny zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, konštatoval, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď podanú žalobu zamietol.

7. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že priznal plne úspešnému žalovanému ich náhradu proti žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p..

8. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p. tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to porušením príkazu súdu nižšej inštancie byť viazaný právnym názorom súdu vyššej inštancie v tej istej veci. V tejto súvislosti uviedol, že vydanému rozsudku predchádzal rozsudok z 29. októbra 2012, č. k. 8Cb/122/2010-283, ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel. Na základe podaného odvolania žalovaného odvolací súd (v poradí tretím) rozsudkom z 15. mája 2013, č. k. 15Cob/293/2012-349 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol, z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu a teda dôvodnosť ním uplatneného nároku na zaplatenie škody. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) uznesením zo 17. júla 2014, sp. zn. 5Obdo/36/2013 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru dovolateľa úlohou odvolacieho súdu bolo mimo iného dôsledne vysporiadať s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. V tomto kontexte uviedol, že najvyšší súd sa nijako nevyjadril k tomu, že by záver odvolacieho súdu o tom, že došlo k neoprávnenému odberu a vzniku škody bol nesprávny, alebo že by sa tejto otázke mal odvolací súd bližšie venovať. Odvolací súd uznesením z 31. augusta 2015, č. k. 15Cob/153/2014-419 rozsudok súdu prvej inštancie z 29. októbra 2012, č. k. 8Cb/122/2010-283 zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu bolo bližšie sa vysporiadať s tými istými skutočnosťami, ktoré už odvolaciemu súdu vyčítal najvyšší súd. Preto dovolateľ zastáva názor, že rozsudok súdu prvej inštancie javí znaky „prekvapivého rozhodnutia“, nakoľko rozhodol v rozpore so záväzným právnym názorom vysloveným v predošlých rozhodnutiach súdov vyššej inštancie. Vzhľadom na to, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, dovolateľ považuje rozsudok odvolacieho súdu za prekvapivý a má tiež za to, že jeho vydaním došlo k porušeniu žalobcovo práva na spravodlivý proces. Dovolateľ má za to, že odvolací súd mal pri zistení, že rozsudok súdu prvej inštancie nerespektoval právnym názor súdov vyššej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nie potvrdiť ako vecne správny. Porušenie práva na spravodlivý proces videl aj v tom, že odôvodnenie rozsudku dovolacieho súdu je absolútne nedostatočné, nepreskúmateľné a arbitrárne. Namietal, že odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní žalobcu podľa ust. § 387 ods. 3 C. s. p., len stručne uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie.

9. Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil aj podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. tým, že odvolací súd pri riešení právnej otázky: „či preukázanie odberu elektriny prostredníctvom elektromera, na ktorom došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, znamená, že ide o neoprávnený odber, alebo je ešte potrebné preukazovať, že takýto elektromer odber elektriny nesprávne zaznamenával“, sa odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. októbra 2011, sp. zn. 6Cdo/76/2010, z 29. novembra 2011, sp. zn. 4Cdo/102/2010, z 12. marca 2015, sp. zn. 3Cdo/99/2012. Dovolateľ s poukazom na vyššie uvedené dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa ust. § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a vec odvolaciemu súdu vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., v

neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné.

12. Podľa ust. § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

12.1. Prípustnosť dovolania možno vyvodit' len z ust. § 420 a § 421 ods. 1 C. s. p.

12.2. Podľa ust. § 420 - dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodil podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. z týchto dôvodov: rozhodnutie odvolacieho súdu je arbitrárne, prekvapivé a nerešpektujúce názor dovolacieho súdu vyslovený v jeho uznesení sp. zn. 5Obdo/36/2013 zo 17. júla 2014, t. j. otázku aktívnej legitímácie žalobcu.

14. Dovolací súd konštatoval, že súdy nižších stupňov sa vysporiadali s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu ako to vyplýva z rozhodnutia súdu prvej inštancie str. 5 druhý odsek a podania žalobcu vedené v spise na č. l. 169. Preto neobstojí tvrdenie dovolateľa, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nerešpektovali názor dovolacieho súdu. Dovolací súd sa nestotožnil ani s námietkou dovolateľa o arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, poukazuje na ust. § 387 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd postupoval v súlade s cit. ust. § 387 ods. 2 C. s. p., pričom jeho rozhodnutie vyhotovené v písomnej forme má vyžadované parametre podľa ust. § 393 C. s. p.. Podľa názoru dovolacieho súdu nešlo ani o „prekvapivé“, rozhodnutie, pretože súd prvej inštancie v novom konaní č. k. 8Cb/101/2015-463 doplnil dokazovanie, pričom umožnil dovolateľovi, aby predkladal ďalšie dôkazy a odvolací súd následne rozhodol a potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

15. Dovolací súd na základe vyššie uvedeného konštatoval, že dovolateľom namietaná tzv. vada konania podľa ust. § 420 C. s. p. v konaniach preukázaná nebola a na základe ust. § 420 písm. f / C. s. p. dovolanie prípustné nie je.

16. Podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16.1. Dovolateľ má zato, že prípustnosť dovolania je daná podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., t. j., že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom poukázal na rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 4Cdo/102/2010 z 29. novembra 2011, sp. zn. 6Cdo/76/2010 z 3. októbra 2011 a sp. zn. 3Cdo/99/2012 z 12. marca 2015.

17. Dovolací súd po preskúmaní vyššie uvedených rozhodnutí dospel k záveru, že ide o rozhodnutia, ktorých skutkový základ je iný ako v predmetnej veci a to:

Na rozdiel od žalobcom uvádzaných rozhodnutí, ktorými argumentoval, že došlo k odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho senátu, dovolací súd v predmetnej veci uvádza, že žalobca - dovolateľ nepredložil súdu evidenciu ciach meračov, ktoré sú spravidla až po nejakom časovom odstupe od ciachovania montované. Teda žalobca nevedel preukázať, s akými konkrétnymi overovacími značkami bolo predmetné meradlo skutočne dané na odberné miesto a aj bolo namontované. Táto skutočnosť vytvorila preto iný skutkový základ pre posúdenie nároku žalobcu na náhradu škody, t. j. že žalobcovi vznikla povinnosť preukázať, že škoda mu vznikla v dôsledku porušenia, resp. zistenia nepravnej plomby meracieho prístroja, alebo že merací prístroj bol v určitom čase nefunkčný. Neušlo pozornosti dovolacieho súdu, že montážne plomby boli podľa Protokolu o zistení neoprávneného odberu (č. l. 8) v poriadku, pričom overovacie plomby javili podozrenie na nepravé plomby. Tento Protokol bol vystavený dňa 18. novembra 2008, pričom Kontrolný zápis č. 907 (č. l. 10) firmy OTC, s. r. o. M.R. Štefánika, Hlohovec ako výsledok kalibrácie uvádza stav overovacích značiek - M50, nepravé overovacie značky. Predmetný protokol č. 907 bol v Hlohovci vystavený 26. septembra 2008. Fotodokumentácia zo dňa, kedy došlo ku kalibrácii predmetného merača sa v spise nenachádza, z čoho je možné vyvodiť, že k poškodeniu overovacej značky mohlo dôjsť i pri kalibrácii meradla. V rozhodnutiach dovolacieho súdu, ktoré uviedol žalobca - dovolateľ bolo riadne preukázané, s akými konkrétnymi overovacími značkami boli meradlá skutočne ociahované a aké odlišné ciachy vykazovali.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 ods.1 písm. a/ C. s. p. nie je daná, pretože v predmetnej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z iného skutkového stavu a preto dovolanie žalobcu - dovolateľa odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p.

19. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.